

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulată de **dl. X**,
înregistrată la Administrația Finanțelor Publice X
sub nr.X/09.01.2012

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin a fost sesizat de Administrația Finanțelor Publice X prin adresa nr.X/11.01.2012, înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr.X/16.01.2012, asupra contestației formulată, prin avocat, de **dl. X**, cu domiciliul în X, Aleea X, bl.X, sc.X, ap.X, județul X și cu domiciliul procedural ales la "Cabinet Avocat X cu sediul în X, str. X, nr.X, jud.X.

Obiectul contestației îl constituie suma de **X lei** stabilită prin Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr.X/18.08.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice X.

De asemenea, dl. X solicită revocarea în tot a "actului administrativ" nr.X/20.12.2011 reprezentând adresa de răspuns la cererea de restituire a taxei pe poluare pentru autovehicule în sumă de X lei, emisă de Administrația Finanțelor Publice X.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art.209 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de dl. X.

1. Referitor la Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr.X/18.08.2008, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care contestatorul nu a respectat termenul legal de exercitare a căii administrative de atac.

În fapt, prin cererea înregistrată la Administrația Finanțelor Publice X sub nr.1X/18.08.2008, dl. X a solicitat calcularea taxei pe poluare, în vederea primei înmatriculări în România, a autoturismului marca Volkswagen Tip X, Categoria auto M1, Norma poluare E3, Serie sașiu: X, număr de omologare X nr. identificare X, capacitate cilindrică 1896 cmc, serie carte auto X, an fabricație 1999, data primei înmatriculări 05.10.1998.

Organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice X, în baza documentelor depuse de dl. X și în temeiul O.U.G. nr.50/2008 privind instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare, au emis Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr.X/18.08.2008, pentru suma de X lei.

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. Caraș-Severin, analizând condițiile procedurale referitoare la depunerea în termen a contestației, a constatat că, Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr.X/18.08.2008 a fost primită de către

contestator în data de **18.08.2008**, conform semnăturii de primire de pe decizia contestată, iar contestația formulată de dl. X a fost depusă la Administrația Finanțelor Publice X și înregistrată sub nr.X în data de **09.01.2012**.

În drept, sunt incidente prevederile art. 207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

Art.207

“ Termenul de depunere a contestației

(1) **Contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal**, sub sancțiunea decăderii“.

Potrivit Codul de procedură civilă la art 101, se precizează:

„Termenele

Art. 101

(1) Termenele se înțeleg pe zile libere, neîntrând în socoteală nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârșit termenul.

(2) Termenele statornicite pe ore încep să curgă de la miezul nopții zilei următoare.

(3) Termenele statornicite pe ani, luni sau săptămâni se sfîrșesc în ziua anului, lunii sau săptămînii corespunzătoare zilei de plecare.

(4) Termenul care, începând la 29, 30 sau 31 ale lunii, se sfîrșește într-o luna care nu are o asemenea zi, se va socoti împlinit în ziua cea din urma a lunii. Termenul care se sfîrșește într-o zi de sărbătoare legală, sau când serviciul este suspendat, se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.”

Aceleași dispoziții se regăsesc și la pct.3.10 din O.M.F.P. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Se reține că termenul de depunere a contestației prevăzut de Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, are caracter imperativ și începe să curgă de la data comunicării Deciziei de calcul a taxei pe poluare pentru autovehicule nr.X/18.08.2008, respectiv **18.08.2008**.

Din documentele existente la dosarul cauzei reiese că dl. X a formulat, prin avocat, contestație împotriva Deciziei de calcul a taxei pe poluare pentru autovehicule nr.X/18.08.2008 la data de **09.01.2012** înregistrată la A.F.P. X sub nr.X, deci peste termenul de 30 de zile prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, încălcându-se astfel dispozițiile imperative referitoare la termenul de depunere.

În speță sunt incidente prevederile art.217 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează :

„(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, **contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.**”

coroborat cu prevederile pct. 12.1. lit.a) din Ordinul nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

“Contestația poate fi respinsă ca:

a) nedepusă la termen, în situația în care aceasta a fost depusă peste termenul prevăzut de lege;”.

Întrucât contestatorul nu a respectat condițiile procedurale impuse de Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la termenul de depunere a contestației, depășind termenul de contestare de 30 de zile, a decăzut din dreptul de a-i fi soluționată pe fond contestația, astfel că urmează a se respinge ca nedepusă în termen contestația formulată de dl. X împotriva Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr.X/18.08.2008, pentru suma de X lei reprezentând taxa pe poluare.

2. Referitor la adresa nr.X/20.12.2011 emisă de A.F.P. Caransebeș, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, în condițiile în care adresa de răspuns nu constituie titlu de creanță, act administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat în sistemul căilor administrative de atac.

În fapt, prin cererea înregistrată la A.F.P.X sub nr.X/15.12.2011, dl. X a solicitat restituirea taxei pe poluare în sumă de X lei, achitată conform chitanței seria X X Nr.X din data de 18.08.2008 la A.F.P. X - Trezoreria X.

Administrația Finanțelor Publice X, prin adresa nr.X/20.12.2011, a răspuns domnului X faptul că taxa a fost achitată corect, conform deciziei de calcul, în conformitate cu O.U.G. nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare și poate fi restituită doar dacă prezintă chitanța în original, cu mențiunea că această taxă nu a fost utilizată, autenticată de organele în drept.

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

Art. 205

“Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.”

Art. 206

“Forma și conținutul contestației

[...]

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Art. 209

“Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală;”

Totodată, prevederile pct.107.1 din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se prevede:

“Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere emisă de organele competente, potrivit legii;”

b) declarația fiscală, angajamentul de plată sau documentul întocmit de plătitor prin care acesta declară obligațiile fiscale, în cazul în care acestea se stabilesc de către plătitor, potrivit legii;

c) decizia prin care se stabilește și se individualizează suma de plată, pentru creanțele fiscale accesorii, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, stabilite de organele competente;

[...] „

Iar, potrivit prevederilor art.41 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

“În înțelesul prezentului cod, actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale”,

adică prin actul administrativ fiscal autoritatea fiscală dispune măsuri pentru aplicarea legislației fiscale.

Din analiza dosarului contestației, se reține faptul că, dl. X a formulat contestație împotriva adresei nr.X/20.12.2011 emisă de Administrația Finanțelor Publice X, adresă care nu constituie titlu de creanță sau act administrativ fiscal care intră în competența de soluționare a organelor de soluționare a contestațiilor din cadrul D.G.F.P. Caraș-Severin.

Totodată, prevederile art.209 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

”(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente”.

coroborate cu prevederile pct.5.3 din Ordinul nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

”5.3. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art.28 din Codul de procedură fiscală, notele de

compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor cuvenite contribuabilului, declarațiile vamale de punere în liberă circulație etc.”

În conformitate cu prevederile legale mai sus citate, contestația formulată împotriva adresei nr.X/20.12.2011 de către dl. X, nu intră nici în competența de soluționare a organelor fiscale emitente.

Având în vedere prevederile legale menționate în prezenta decizie, *contestația* domnului X formulată împotriva adresei nr.X/20.12.2011, intră sub incidența Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, fapt pentru care D.G.F.P. Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații nu se poate investi cu soluționarea acesteia, competența aparținând instanțelor judecătorești.

Pentru considerentele arătate în prezenta decizie și în temeiul art.205 alin.(1), art.206 alin.(2), art.207 alin.(1) art.209 alin.(1) lit.a) și alin.(2), art.217 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pct.107.1 din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, pct.5.3 și pct.12.1 lit.a) din Ordinul nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

1. Respingerea ca nedepusă în termen a contestației formulată de dl. X împotriva Deciziei de calcul a taxei pe poluare pentru autovehicule nr.X/18.08.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice X, pentru suma de **X lei** reprezentând taxă pe poluare.

2. Constatarea necompetenței materiale de soluționare a Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații a contestației formulate de dl. X împotriva adresei nr.X/20.12.2011, emisă de Administrația Finanțelor Publice X.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul x.

DIRECTOR EXECUTIV,

